

[Skatteministeren]

være, at pengene så fandt andre veje. Man kan sige det på den måde, at skærper man ét sted, så løber vandet bare over et andet sted, og derfor er Socialdemokratiets forslag – hvis man skal sige noget venligt om det – aldeles virkningsløst. Men derudover vil det være skadeligt ved, at det forvrider de dispositioner, som i dette tilfælde hovedaktionærerne foretager.

Derfor kan jeg også bekræfte over for hr. Bernhard Baunsgaard, hvad jeg tidligere har sagt, at selvfølgelig vil regeringen da følge udviklingen på dette område, men den undersøgelse fra Århus Kommune, der er refereret til, giver intet som helst grundlag for at sige, at der her er tale om misbrug.

Glistrup (FP):

Forud for den sidste del af ministerens indlæg lige nu var debatten ved at blive forfladiget ned i Århus-historier i forskellige varianter og forklædninger, og det er ærligt talt ikke særlig interessant, for jeg forstår, at loven også skal gælde for andre kommuner end Århus og for andre end århusianske folketingsmedlemmer.

Lad os derfor nu se at få dette placeret seriøst, hvor det hører hjemme, og da er det jo således, at hr. Stavad har så fuldstændig ret, når han siger, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor man har drænet selskabernes økonomi og brugt pengene på en måde, som efter i hvert fald den socialdemokratiske katekismus ikke er samfundsmæssigt ønskelig, og hvad man nu ellers kan begynde at fremføre.

Men der er bare det ulykkelige ved det, at når man har et dødsdygt indkomstkattesystem som det danske, vil der altid kunne forekomme kombinationer, om hvilke man, når man færdes på Ekstra Blads-niveau, vil kunne sige: Dette her er vel nok forfærdeligt, der sker nogle gevaldige ulykker. Og så kommer man fuldstændig som molboerne – for nu at fjerne os lidt fra Århus – der marcherede ind på marken for at jage storken væk, og tror, at man gør en gevaldig god indsats for at få kornudbyttet op over de 160 millioner, eller hvor meget nu vi må dyrke af korn efter de seneste EF-møder.

Det er simpelt hen forkert at tro, at man, fordi man kan have øje for nogle eksempler, der i en tilskåret variant kan forekomme mindre sympatiske, så skal begynde at bebyrde skattelovgivningen med alle disse forskellige særregler, som giver anledning til fortolkninger, mis-

forståelser og ukendskab til loven og til nye former for krumspring og omgælder.

Der er én eneste måde at løse problemet på i denne sag og de følgende sager på dagsordenen, og det er ved at afskaffe indkomstkatten. Så længe vi har indkomstkatten, må vi regne med, at vi også har disse ulemper. Og det kan ikke nytte noget som helst at gribe ind, som man gør, for der er masser af tilfælde, hvor seriøse foretagender for at redde arbejdspladser og få den fornødne kapital til dem, foretager omdisponeringer, som ville rammes af hr. Stavads forslag, hvis det gik igennem, og som derfor ville kunne medføre en øget arbejdsløshed, en mindsket produktion og adskillige andre ulykker, fordi man nu mere kan gøre brug af det redskab til at få en virksomheds kapitalgrundlag gjort mere bastant og mere holdbart. Derfor: Lad være med at skyde spurve med kanoner – man risikerer, at man også kommer til at skyde levende mennesker!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, hr. Glistrups bemærkning om molboerne, der i flok og følge drog ind i kornmarken for at jage storken væk, så den ikke trådte kornet ned, var meget rigtig, men jeg må nok for at fortsætte billedet sige, at når hr. Glistrup nu foreslår, at samfundet skal opgive al indkomst ved at afskaffe indkomstkatten, ville det svare til, at molboerne havde draget den slutning, at de slet ikke ville dyrke korn mere.

Stavad (S):

Kun en afsluttende bemærkning til skatteministeren, som ikke mener, at den undersøgelse, der har været foretaget i Århus, kan bruges til noget. Den har i hvert fald vist, ved at man i en enkelt skatteforvaltning har gennemgået samtlige likvidationer af solvente selskaber for ét år, nemlig 1986, at for en tredjedel af de likviderede selskabers vedkommende har de samme ejere beholdt den bestemmende indflydelse på den erhvervsaktivitet, som tidligere var placeret i de likviderede selskaber, og at likvidationsprovenuet i de 21 selskaber, vi her taler om, var på 78 mio. kr. Det, vi taler om som et smuthul i systemet, er altså, at man vel, hvis vi ganger op på landsplan, henter et beløb af størrelsesordenen 1–2 mia. kr. ud af erhvervskapitalen til lav beskatning, penge, som går ud i forbrug i en el-